

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/1029/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815205521
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815205521.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: M. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. č. XXX, právne zastúpený SHM PARTNERS, s.r.o., Svätoplukova 28, Bratislava, proti odporcovi: Prima banka Slovensko, a.s., IČO : 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, právne zastúpený SEDLAČKO-PARTNERS, s.r.o., IČO : 36 853 186, so sídlom Štefánikova č. 8, Bratislava, o zaplatenie 1.900,35 eur, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 04. septembra 2015, č. k. 13C/145/2015-92 v senáte jednomyseľne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 49,90 Eur, do troch dní na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Právne vec posúdil podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá, § 151 ods.1, 2, 3 Občianskeho súdneho poriadku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 13.04.2015 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 1.900,35,- eur s príslušenstvom. Okresný súd uznesením zo dňa 10.07.2015, č.k. 13C/145/2015-89 konanie zastavil a určil, že o trovách konania bude rozhodnuté až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.08.2015. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Otázka zavinenia sa hodnotí iba z procesného hľadiska. Na strane navrhovateľa zavinenie existuje okrem iného aj vtedy, ak navrhovateľ podal návrh vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu. Na základe uvedeného okresný súd konanie zastavil, pričom procesne zastavenie zaviniel navrhovateľ, keď napriek existujúcej rozhodcovskej doložke podal návrh vo veci samej na všeobecný súd a preto je povinný znášať trovy konania. Odporca si trovy konania uplatnil v podaní označenom ako „Námietka nedostatku právomoci a odpor“ zo dňa 02.07.2015 doručený okresnému súdu dňa 06.07.2015, avšak nevyčíslil si ich v zákonom stanovenej lehote troch pracovných dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a teda najneskôr do 11.08.2015, keď uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 06.08.2015. Súd konštatuje, že trovy právneho zastúpenia treba vždy v ustanovenej lehote vyčísliť, inak ich náhradu súd nemôže priznať, v takomto prípade potom dochádza k situácii, že právo úspešného účastníka konania na priznanie trov konania sa obmedzí a účastníkovi je možné priznať iba trovy konania vyplývajúce zo súdneho spisu. Súd zo súdneho spisu zistil, že navrhovateľovi v tomto konaní žiadne trovy nevznikli, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti toho rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca z dôvodu, že sa mu ako účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. Súčasne poukázal na ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., keď rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že okresný

súd začiatok plynutia lehoty na vyčíslenie trov konania viazal na právoplatnosť uznesenia okresného súdu, pričom mal vychádzať z ust. § 151 ods. 4 O.s.p. Okresný súd zastavil konanie a v tomto prípade ide o procesné rozhodnutie, ktoré sa nevyhlasuje a aplikácia § 151 ods. 1 O.s.p. je viazaná na súdne konania, ktoré sa končia vyhlásením rozhodnutia. Súd mal zvoliť postup podľa § 151 ods. 4 O.s.p. a vyzvať odporcu na vyčíslenie trov konania do troch pracovných dní od doručenia predmetnej výzvy. Odporca si trovy konania uplatnil v písomne podanom vyjadrení zo dňa 02.07.2015 a okresný súd i napriek tomu odporcu nevyzval na vyčíslenie trov konania. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 12.10.2010, sp. zn. 5 Cdo 39/2010 a zo dňa 28.01.2009, sp. zn. 1 M Cdo 10/2008. Postup okresného súdu je založený na zjavne nesprávnej interpretácii a aplikácii príslušných ustanovení O.s.p. a takýto prejav svojvôle je porušením základného práva na spravodlivý súdny proces / čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd/ a porušením základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR / nález Ústavného súdu SR zo dňa 16.05.2012, sp. zn. I.ÚS 119/2012 v spojení s nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 19.01.2012, sp. zn. IV. ÚS 348/2011/. Uplatnil si trovy právneho zastúpenia pred okresným súdom vo výške 107,67,- Eur, sumu 114,- eur za súdny poplatok za podanie námietky nedostatku právomoci a odporu a sumu 107,67,- eur ako trovy odvolacieho konania. V podaní zo dňa 29.03.2016 uviedol, že okresný súd zaťažil svoje rozhodnutie procesnými vadami, keď rozhodol o zastavení konania a druhým výrokom, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Pokiaľ súd uznesením konanie zastaví, nemôže § 151 ods. 3 O.s.p. aplikovať, keďže sa pripúšťa iba pri rozhodnutiach vo veci samej. Zákonné ustanovenie viaže oprávnenie súdu oddialiť výrok o trovách konania na rozhodnutie vo veci samej. Konečnosť rozhodnutia o zastavení konania vylučuje ďalšie úkony súdu v konaní, teda úspešný účastník, ktorý si uplatnil nárok na náhradu trov konania, nemá objektívne možnosť dozvedieť sa o začatí plynutia lehoty na vyčíslenie trov konania inak, ako doručením výzvy súdu na vyčíslenie trov konania podľa § 151 ods. 4 O.s.p. Okresný súd nesprávne aplikoval § 151 ods. 3 O.s.p. a vec nesprávne právne posúdil.

Navrhovateľ v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že svoj nárok na náhradu škody, resp. na vrátenie bezdôvodného obohatenia si uplatnil voči odporcovi ako bežný spotrebiteľ. I napriek tomu, že okresný súd zastavil konanie z dôvodu rozhodcovskej doložky a nedostatku právomoci súdu, je potrebné aplikovať ust. § 150 ods. 1 O.s.p., nakoľko existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Namietal trovy odporcu, ktorý si uplatnil náhradu trov za podanie odvolania proti uzneseniu o trovách konania. Žiadal, aby odvolací súd nepriznal odporcovi trovy za podanie odvolania, nakoľko navrhovateľ svojim konaním nezavinil vznik trov. Ak by odvolací súd priznal odporcovi trovy konania, žiadal, aby tieto v zmysle ust. § 150 ods. 1 O.s.p. znížil, resp. nepriznal.

V doplnenom podaní zo dňa 13.05.2016 navrhovateľ, prostredníctvom právneho zástupcu, uviedol, že odporca nepredložil súdu vyčíslenie náhrady trov konania po doručení uznesenia Okresného súdu Prievidza, č.k. 13C/145/2015-89 i napriek skutočnosti, že mal vedomosť o vydaní predmetného rozhodnutia. Nie je možné v danej veci aplikovať ust. § 151 ods. 4 O.s.p. Súčasne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 89,50,- eur.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť z týchto dôvodov:

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do 3 pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa ods. 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania, alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní, súd môže rozhodnúť, že o trovách konania

rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia ods. 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že okresný súd uznesením pod č. k. 13C/145/2015-89 zo dňa 10. júla 2015 konanie zastavil s tým, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Uznesenie prevzal právny zástupca odporcu dňa 21.07.2015 a navrhovateľ dňa 17.07.2015. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.08.2015.

Napadnutým uznesením okresný súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že tieto nevyčíslili v zákonom stanovenej lehote a tieto nevyplývajú z obsahu spisu.

Vyčíslenie trov konania je predpokladom na to, aby boli účastníkovi priznané všetky trovy (§ 137 O.s.p.), ktoré v konaní účelne vynaložil. Zákon presne stanovuje lehotu, v ktorej je účastník povinný trovy konania vyčísliť. Vždy sa viaže na rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa rozhodnutie vyhlasuje, je účastník povinný vyčísliť trovy konania do troch pracovných dní odo dňa jeho vyhlásenia. Vyčíslenie trov musí urobiť účastník bez toho, aby ho súd musel vyzvať na splnenie tejto povinnosti. Ak súd rozhodne, že o trovách rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, je účastník povinný vyčísliť trovy konania do troch pracovných dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Rovnako v tomto prípade musí vyčíslenie urobiť bez toho, aby ho súd vyzýval na splnenie tejto povinnosti. Vo všetkých týchto prípadoch, je trojdňová lehota lehotou procesnou. Znamená to, že začína plynúť deň po rozhodnej skutočnosti, v tomto prípade teda deň po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 159 ods. 1 O.s.p.). Špecifikom tejto lehoty je, že sa počíta iba na pracovné dni. V prípade, že účastník zmeškal lehotu na vyčíslenie trov, môže požiadať o odpustenie jej zmeškania (§ 58 O.s.p.), pretože to zákon nevyklučuje. V prípade, ak účastník trovy konania nevyčíslil v zákonnej lehote, právo na ich náhradu mu sice nezaniká, ale sa obmedzuje, ktoré obmedzenie spočíva v tom, že mu súd môže priznať iba tie trovy, ktoré vyplývajú zo spisu (napríklad súdny poplatok, svedočné, znalečné), ku dňu vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, nemôže mu však priznať trovy právneho zastúpenia, a to ani vtedy nie, ak by zo spisu vyplývali.

Keďže v preskúmvanej veci je zrejmé, že okresný súd využil možnosť vyplývajúcu mu z ust. § 151 ods. 3 O.s.p., teda rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, bolo povinnosťou účastníkov, vyčísliť trovy konania do troch pracovných dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, a to bez toho, aby ich súd na splnenie tejto povinnosti musel vyzývať. Uznesenie okresného súdu prevzal právny zástupca odporcu dňa 21.07.2015, teda pri minimálnej dávke bdlosti musel počítať s tým, že mu začína plynúť lehota na vyčíslenie náhrady trov konania, vyplývajúca z ust. § 151 O.s.p. V súvislosti s uvedeným odvolací súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostrážitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním, môžu na strane druhej svoje práva strácať.

V predmetnej veci okresný súd správne zistil, že odporca, ktorý si uplatnil nárok na náhradu trov konania, neurobil tak v zákonom stanovenej lehote uvedenej v § 151 ods. 3 O.s.p., nakoľko rozhodnutie okresného súdu vo veci samej nadobudlo právoplatnosť 06.08.2015, pričom odporca si nevyčíslil trovy konania do 11.08.2015. Odporca si trovy konania uplatnil až v písomne podanom odvolaní zo dňa 28.09.2015. V tomto smere nie je možné akceptovať dôvody uvedené v odvolaní odporcu proti rozhodnutiu okresného súdu spočívajúce v tom, že súd mal vyzvať odporcu na vyčíslenie trov konania do troch pracovných dní od doručenia predmetnej výzvy. Znenie zákona je v tomto smere striktné, stanovuje lehotu 3 pracovných dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, ktorú právny zástupca odporcu nedodrжал. Treba tiež konštatovať, že právnomu zástupcovi odporcu nič nebránilo zistiť si rozhodujúce okolnosti pre právoplatnosť rozhodnutia aj telefonicky alebo v podobe nahliadnutia do spisu, tak aby sa predišlo uplynutiu tejto zákonom stanovenej lehoty. Naviac, rozhodujúce je to, že rozhodnutie okresného súdu vo veci samej bolo účastníkom a ich právnym zástupcom známe, a preto nič nebránilo právnomu zástupcovi žalobcu doručiť vyčíslenie trov konania aj skôr, teda bezprostredne po doručení rozhodnutia okresného súdu bez toho, aby bolo potrebné zisťovať, kedy toto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť. Zákon totiž neustanovuje, že vyčíslenie trov konania musí byť súdu predložené striktné

len v lehote troch dní počítanej v danom prípade od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Je pochopiteľné a praktické, že je potrebné akceptovať aj vyčíslenie trov konania predložené pred právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej.

Podľa ust. § 152 ods. 1 O.s.p., rozsudkom rozhoduje súd o veci samej. Zákon ustanovuje, kedy súd rozhoduje vo veci samej uznesením.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia súd rozhoduje vo veci samej aj uznesením, a to v súlade s ust. § 167 ods.1 O.s.p. o otázkach vedenia konania a výnimočne sa ním rozhoduje aj vo veci samej (napr. § 99, 176, 192).

Odvolací súd neprihľadal na námietky odporcu, ktorý poukázal na uznesenie okresného súdu zo dňa 10.07.2015, keď súčasne súd rozhodol o zastavení konania a v rozpore s ust. § 151 ods. 3 O.s.p. nerozhodol o trovách konania, nakoľko uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.08.2015, odvolaním napadnuté nebolo.

S poukazom na skutočnosť, že odporca preukázateľne vyčíslil náhradu trov konania až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, nemožno považovať napadnuté rozhodnutie okresného súdu, ktorým nebola priznaná odporcovi náhrada trov konania s odôvodnením, že tieto neboli vyčíslené v zákonnej lehote za iné, ako vecne správne, a preto ho odvolací súd za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Na zdôraznenie napadnutého rozhodnutia možno doplniť, že je v súlade s ustálenou súdnou praxou, že ide o spor, ktorý bol vyvolaný zo spotrebiteľského vzťahu a ktorý vznikol na základe konania a postupu odporcu, keď postupoval podľa rozhodcovského rozsudku ako i rozhodcovskej doložky, ktoré sú vyhodnocované ako neprijateľné zmluvné podmienky, pričom by prichádzalo do úvahy aplikovať zákonné ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s 142 ods. 1. § 151, ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal ich náhradu na zaplatenie z titulu nákladov na poskytnutú právnu službu v celkovej výške 49,90 Eur a to za jeden úkon právnej služby á 33 Eur - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 13.05.2016 / § 13a ods. 2 písm. b/ AT vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. 1/2 z 66 Eur /, k tomu prislúchajúci režijný paušál vo výške 8,58 Eur / § 16 ods. 3 AT/ / + 20% DPH 8,32 Eur/ §18 ods.3 AT/.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.